

NAUKA CHODZENIA NA SMYCZY

© Ian Dunbar

Ciągnięcie na smyczy najczęściej maskuje prawdziwy problem: jeżeli tak się dzieje, to zwolnienie psa ze smyczy oznacza, że nie masz już psa. Może nam się zrobić przykro na myśl, że większość psów woli pociągnąć opiekuna, żeby powęszyć na trawie lub pod ogonem innego psa i jest to o wiele ciekawsze niż spokojny spacer na smyczy.

Są takie psy, które po prostu nie chcą iść przy właścicielu, który przez cały czas szarpie smyczą. Jednak bez względu na to, jak jest przyczyna ciągnięcia, powinniśmy nauczyć psa jak należy spacerować na smyczy. Jeśli nie nauczymy psa tej czynności to nie będziemy mogli go wyprowadzać na spacer.

Nauka chodzenia przy nodze za pomocą korekcji jego zachowań smyczą wymaga wielu umiejętności i czasu. I nawet, jeśli ci się uda, to masz tylko i wyłącznie dobrze wychowanego psa na smyczy. Zwolnij go ze smyczy, a twój pies pozostanie jedynie wspomnieniem. Dlatego nie możesz go zabierać na spacer z innymi psami, gdzie zwalnia się psy do zabawy, a ponadto wciąż nie masz nad nim kontroli, nawet w pobliżu domu, gdzie często będzie spuszczone ze smyczy.

Na szczęście są bardziej skuteczne i przyjemniejsze metody nauczania. Na początku należy nauczyć zwolnionego ze smyczy szczeniaka podążania za opiekunem. Następnie należy wprowadzić wiele sesji i ćwiczyć „siad!” i „zostań!”, tak by pies się na tobie skupiał i żebyś miał nad nim kontrolę. Na końcu naucz psa chodzenia przy nodze, na smyczy i bez smyczy. Po wykonaniu tych ćwiczeń nauka spokojnego chodzenia na smyczy będzie o wiele łatwiejsza.

NAUKA PODĄŻANIA ZA OPIEKUNEM. PIES ZWOLNIONY ZE SMYCZY.

Aby pies grzecznie chodził na smyczy, musisz wyrobić w nim przekonanie, że najprzyjemniej jest mu w twoim towarzystwie i że warto iść za tobą. Musisz stać się takim psim centrum wszechświata. Musisz pobudzać i wzmacniać psie przekonanie, że warto być przy tobie. Powinieneś oddalić się, przywołać psa i kiedy przyjdzie sownie go wynagrodzić. Jak to zrobić? Dla zachęty musisz strzelać palcami, klepać się po udach, pokazać psu jakiś smakołyk lub zabawkę. Pamiętaj o dobrym humorze i odpowiednim nastawieniu: mów do psa, opowiadaj mu jakieś historyjki, możesz sobie również pogwizdać, iść beztrudno, poskakać a nawet pośpiewać.

Nie pozwalaj psu na żadne improwizacje. To ty jesteś szefem, a nie on. Kiedykolwiek pies próbuje narzucić swoją wolę pokaż mu, że robi

„błąd” i pokaż mu, że ma zrobić coś innego, zupełnie przeciwnego. Napinaj mu psychikę jak bungee i jeśli pies ciągnie to zwolnij lub sprytnie zmień kierunek marszu, jeśli pies się ociąga ty przyspieszaj, jeśli idzie w prawo, idź w lewo, a jeśli pies chce iść w lewo, ty idź w prawo. Rób takie ćwiczenia na dużych przestrzeniach, spróbuj na swoim podwórku lub u przyjaciół, na korcie tenisowym, w psich parkach lub w bezpiecznych miejscach, gdzie można ćwiczyć bez smyczy. W trakcie spaceru podawaj psu kawałki jego suchej karmy. Kiedy już widzisz, że pies się koncentruje na tobie, przenieś ćwiczenia w różne miejsca domu, chodźcie wokół mebli, z pokoju do pokoju aż w końcu z domu na podwórko.

SIADY, LEŻENIE I ZOSTAWIANIE

Zachęcanie do podążania za opiekunem wymaga od psa sporej dawki koncentracji, którą nietrudno stracić. Aby tego uniknąć,

musisz uczyć psa skupienia poprzez wydawanie komend i instruowanie go by usiadł, położył się czy został po przejściu każdych dziesięciu metrów. Częste przyjmowanie tych pozycji na komendę uczy psa skupienia i pomaga mu się uspokoić. Dla ciebie jest to okazja do złapania oddechu, krótkiego odprężenia i obiektywnej oceny stopnia koncentracji psa. Pozycja siedząca jest podstawą wszelkich działań i albo twój pies potrafi wykonać tę komendę, albo nie potrafi. Wystarczy kilka sekund w siadzie czy leżeniu (żeby sprawdzić stopień skupienia) i maszerujemy dalej. Od czasu do czasu spróbuj żeby pies wytrzymał w pozycji leżącej około minuty i popatrz, co się dzieje wokół. Zobaczysz, że im więcej razy pies będzie pozostawał w pozycji leżącej podczas spaceru, tym bardziej będzie on spokojny, a poza tym będzie się trzymał bliżej ciebie i łatwiej ci będzie go kontrolować.

NAUCZ PSA CHODZENIA PRZY NODZE. NA SMYCZY I BEZ SMYCZY.

Wydadaj komendę „siad!” i zachęć psa do wykonania tej czynności za pomocą smaczków lub zabawki, którą trzymasz w prawej dłoni. Następnie przełóż smakołyk do lewej dłoni, powiedz „równaj!”, pomachaj smakołykiem przed nosem psa i zrób kilka szybkich kroków naprzód. Następnie wydaj komendę „siad!”, przełóż smakołyk do prawej dłoni i zachęć nim psa do wykonania siadu. Gdy pies szybko i ładnie usiądzie możesz go nagrodzić smakołykiem. Powtarzaj taką sekwencję wielokrotnie i do znudzenia. Na początku ćwiczcie w domu i na podwórku, tam, gdzie jest niewiele bodźców rozpraszających zanim przeniesiecie takie ćwiczenia do parku lub w inne miejsca, gdzie pies może przebywać luzem. Po takiej sesji weź psa na smycz. Pies powinien iść grzecznie przy nodze na smyczy.

SPACEROWANIE NA SMYCZY

Naucz psa, że nie może ciągnąć, kiedy zatrzymacie się i stoicie w miejscu podczas

spaceru. Trzymaj smycz mocno oburącz i nie rusz się aż do chwili, kiedy poczujesz luźną smycz. Ani kroku! Nieważne jak długo to potrwa. Bądź wytrwały i ignoruj szarpnięcia. W końcu psu się znudzi i usiądzie. Jak tylko usiądzie powiedz „dobry pies”, podaj mu smakołyk, zrób jeden duży krok i ponownie się zatrzymaj. Teraz trzymaj się mocno, bo twój pies zostanie zatrzymany gwałtownie przez napiętą smycz. To piękna ilustracja tego, jaka jest natura wzmocnienia, nawet, jeśli przez króciutką chwilę pozwolimy psu ciągnąć. Ponownie czekamy aż pies przestanie ciągnąć (tym razem będzie to trwało krócej). Powtarzaj tę procedurę aż do chwili, kiedy twój pies będzie spokojnie szedł na smyczy (on wie, że ty zrobisz tylko jeden krok) a kiedy się zatrzymasz to on spokojnie i szybko usiądzie. Pies szybko nauczy się, że ma nad tobą kontrolę i że potrafi cię zatrzymać i sprawić, żebyś poszedł dalej. Jak napina smycz ty się zatrzymujesz. Ale kiedy luzuje smycz i siada to ty wtedy robisz krok do przodu. Po całej serii pojedynczych kroków i zatrzymywaniu się bez ciągnięcia spróbuj zrobić dwa kroki. Następnie trzy, pięć, osiem, dwanaście i tak dalej. W końcu będziesz miał psa, który będzie szedł na luźnej smyczy i zwracał uwagę na ciebie, ponieważ za każdym razem, gdy się zatrzymasz, pies automatycznie usiądzie. W całym ćwiczeniu jedyne słowa, jakie wypowiadasz to „dobry pies!”.

Rozróżniaj równanie od chodzenia na smyczy. Przez większą część spaceru pozwól psu oddalać się i węszyć na luźnej smyczy, ale co mniej więcej 25 metrów każ mu sięść, równać, sięść i iść dalej. Zawsze wykonaj sekwencję siad-równaj-siad przed przejściem przez ulicę. Siad przez przejściem, równanie w trakcie przechodzenia i siad po drugiej stronie ulicy.

Jeśli potrzebujesz więcej informacji przeczytaj tekst pt. „*Open Paw Four-Level Training Manual*” i „*Doctor Dunbar’s Good*

Little Dog's Book". Obejrzyj również film pt.
Training the Companion Dog do kupienia na
portalu www.amazon.com.

Ian Dunbar